

lingen af klagesager. Baggrunden er et ønske om at åbne mulighed for at henstille til kommunerne, at der gennemføres en remonstrationsordning, hvorefter 1. instansen efter modtagelsen af en klagesag foretager en vurdering af, om der er grundlag for at imødekomme klageren fuldt ud, eller om klagen skal sendes til ankemyndigheden med en udtalelse om begrundelsen for afgørelsen. 1. instansen bør foretage denne vurdering, således at sagen fra 1. instansens side ekspederes hurtigst muligt og i almindelighed inden for en frist af 4 uger. Er det som følge af klagens indhold tvivlsomt, om en ny afgørelse imødekommer klageren fuldt ud, vil klageren sammen med den nye afgørelse blive orienteret om, at han kan rette henvendelse til 1. instansen med henblik på, at sagen indbringes for klageinstansen.

Det kan i den sammenhæng nævnes, at ordningen i nogen grad svarer til, hvad der allerede kendes fra magistratskommunerne med områdekontorer. Forslaget medfører, at 1. instansens klagevejledning bør indeholde en opfordring til, at eventuelle klager indgives til 1. instansen. Den foreslåede bestemmelse svarer til, hvad der gælder efter bl.a. lov om social bistand og lov om social pension, og er medtaget ud fra ønsket om at skabe ensartede retningslinier for behandlingen af klagesager, der indbringes for amsankenævnet.

Til nr. 43

Forslaget medfører, at klagesager om boligydelse, der vedrører perioden før 1. januar 1983, og hvor afgørelse er truffet enten af et amsankenævn, Frederiksberg eller Københavns kommune, kan indbringes for boligministeren i stedet for den sociale ankestyrelse.

Til nr. 45

Forslaget om at nedsætte statsrefusionen af boligydelsesudgifterne fra 75 pct. til 50 pct. er et led i regeringens bestræbelser for at omlægge de hidtidige refusionsordninger til generelle tilskud.

Forslaget skal således også ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag til lov om boliger for ældre og personer med handicap, hvori bl.a. foreslås, at der åbnes adgang til at yde indeklån til delvis finansiering af ældreboliger. Samtidig bortfalder kvotestyringen af de hidtidige lette kollektivboliger, og det bliver den enkelte kommune, som ud fra en vurdering af behov og ressourcer skal bestemme, hvor stort et omfang ældreboligbyggeriet skal have.

Den ændrede refusionsordning forventes i 1987 at medføre besparelser for staten på 690 mill. kr. (prisniveau 1985), mens bloktilskuddene forventes forøget tilsvarende.

Kommunalbestyrelsen har efter lovens § 22, stk. 2, mulighed for at yde boligstøtte ud over det maksimum, der er fastsat i lovens § 22, stk. 1, såfremt kommunalbestyrelsen skønner, at der foreligger særlige omstændigheder, der kan begrunde en højere boligstøtte. Da det er kommunen, der efter forslaget nr. 13 endeligt afgør, om boligstøtten skal udbetales med et højere beløb end lovens maksimum, foreslås det, at kommunen selv må afholde de hermed forbundne udgifter.

Forslagets bestemmelse vedrørende refusion af tilskud ydet i medfør af § 24 b foreslås overført fra § 46, stk. 7, i lov om byfornyelse og boligforbedring.

Til § 2

§ 2 indeholder ændringer i lov om byfornyelse og boligforbedring.

Til nr. 1

Ifølge saneringslovens § 9 kan en saneringsplan vedtages såvel af kommunalbestyrelsen som af et godkendt saneringselskab, og som fælles betegnelse anvendes udtrykket »den sanerende«.

Beslutninger om byfornyelse og boligforbedring kan ifølge byfornylesloven alene træffes af kommunalbestyrelsen. Det foreslås, at bestemmelsen ændres, således at lejere ved sanering kan rette eventuelle erstatningskrav imod den sanerende.

Til nr. 2

Forslaget præciserer, fra hvilket tidspunkt godtgørelsen tidligst kan ydes.

Til nr. 3

Ved den seneste ændring af lov om byfornyelse og boligforbedring, lov nr. 246 af 6. juni 1985, blev der i forbindelse med ophævelse af saneringslovens regler på dette område indført regler i byfornylesloven, hvorefter et saneringsselskabs afgørelse om godtgørelse efter § 40, stk. 1-3, kan indbringes for kommunalbestyrelsen.

I overensstemmelse med reglerne om anke i lov om individuel boligstøtte foreslås en ankefrist, hvorefter et saneringsselskabs afgørelse kan indbringes for kommunalbestyrelsen senest 4 uger efter, at lejeren eller andelshaveren har fået meddelelse om afgørelsen.